

Sygn. akt III CSK 195/15

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z wniosku C. Ś.
przy uczestnictwie K. Ś.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 października 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 8 lipca 2014 r.,

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w K. zmienił postanowienie Sądu Rejonowego w K. z dnia 31 grudnia 2013 r. w punkcie I (pierwszym), ustalając, że w skład majątku wspólnego uczestników wchodzi ponadto samochód osobowy marki Opel Corsa, który przyznał na własność uczestniczce, w punkcie VII (siódmym) i VIII (ósmym) w ten sposób, że zasądził na rzecz uczestniczki od wnioskodawcy kwotę 41 696,10 zł w miejsce kwoty 39,27 zł tytułem rozliczenia jej nakładów na prawo odrębnej własności lokalu mieszkalnego opisanego w punkcie I podpunkcie 3, oddalił jej apelację w pozostałej części.

Uczestniczka wniosła skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w części oddalającej jej apelację co do nieuwzględnienia jej nakładów na zakup mieszkania i zaliczającej nakłady wnioskodawcy na to mieszkanie. Wartość przedmiotu zaskarżenia określiła na kwotę 185 316 zł stanowiącą wartość odrębnej własności opisanego lokalu mieszkalnego wraz ze wskazanym udziałem w części wspólnej budynku i w prawie użytkowania wieczystego gruntu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 567 § 2 k.p.c., postanowienie o podziale majątku wspólnego poza rozstrzygnięciem o podziale praw i rzeczy wchodzących w skład majątku wspólnego i ustaleniem nierównych udziałów małżonków w majątku wspólnym, może obejmować także orzeczenie o tym jakie wydatki, nakłady i inne świadczenia z majątku wspólnego na rzecz majątku osobistego lub odwrotnie podlegają zwrotowi. Rozpoznanie roszczeń z tytułu zwrotu nakładów z majątku osobistego małżonka na majątek wspólny następuje na wniosek tego małżonka, który powinien odpowiadać wymogom zawartym w art. 187 § 1 pkt 1 w związku z art. 13 § 2 k.p.c. Do rozpatrzenia tego żądania mają zastosowanie przepisy postępowania procesowego, czego konsekwencją jest także obowiązek rozstrzygnięcia przez sąd o całości tak zgłoszonego żądania w sposób pozytywny lub negatywny. Częściowe uwzględnienie go wiąże się z obowiązkiem zamieszczenia przez sąd w postanowieniu orzeczenia o oddaleniu żądania w pozostałym zakresie. Odnosi się to również do postępowania drugoinstancyjnego. Zmiana postanowienia w postępowaniu apelacyjnym przez częściowe uwzględnienie roszczenia o zwrot

nakładów powinna doprowadzić do oddalenia tego roszczenia w pozostałym zakresie i do oddalenia apelacji w tej części.

W rozpoznawanej sprawie przedmiotem zaskarżenia przez uczestniczkę postanowienia Sądu pierwszej instancji było także oddalenie w pozostałym zakresie jej wniosku o rozliczenie nakładów na prawo odrębnej własności lokalu mieszkalnego. Zakresem rozpoznania Sądu drugiej instancji było zatem jej żądanie tego dotyczące, przewyższające zasądzoną już kwotę 39,27 zł. Obowiązek Sądu drugiej instancji rozpoznania sprawy na nowo w zakresie zaskarżenia (art. 378 § 1 w związku z art. 13 § 2 k.p.c.) dotyczył tego żądania i całościowego orzeczenia całościowego o nim. Nie czyni zadość temu wymaganiu poprzestanie na zmianie zaskarżonego postanowienia przez zasądzenie na rzecz uczestniczki jedynie części dochodzonego żądania i oddalenie apelacji w pozostałym zakresie, ponieważ brak rozstrzygnięcia o pozostałym zakresie tego żądania. W tej sytuacji skarga kasacyjna uczestniczki skierowana została do nieistniejącego orzeczenia, skoro brak nie został usunięty w drodze wniosku o uzupełnienie postanowienia Sądu drugiej instancji.

Niezależnie pod tego skarga kasacyjna dotknięta jest nieusuwalną wadą, polegającą na nieprawidłowym sformułowaniu wniosku wskazanego w art. 398⁴ § 1 pkt 4 k.p.c., który nie zawiera oznaczenia zakresu żądanego uchylenia postanowienia Sądu drugiej instancji. Nie było wystarczające określenie żądania uchylenia zaskarżonego postanowienia „w części zaskarżonej skargą kasacyjną”, zwłaszcza że nie ma substratu zaskarżenia. Wymaganie to należy do konstrukcyjnych warunków, które nie są objęte postępowaniem naprawczym (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

Z tego względu Sąd Najwyższy odrzucił skargę kasacyjną jako niedopuszczalną na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c.

(eb)